

A haza melet, a keiles köviben, egy kis puskák
 möhöt leni. Több barotik, de ha várasfél, jóll idők
 vllak azra hitették. Hatan, nyolcan, ráfirtánk.
 A nagy papiam is, ki mohott oda meni. Egy társan
 fele, mindig figyelemetettl benütket, jök.
 leggetek gyerekek, mert a nyul asszony már less.
 Meglátam a babadagja fátaral nembe levő
 akács domboldalt hirtik egyf nemrohára itless
 a társam. En már láttam is hozzá fűfű bokor a
 borda, a fénckinek valót, megegyeték a bebis,
 a koporanyada, meg a kender magos tőrhát, csak
 majd oda tojnak, ő meg süjlen megfest, meg
 himeit, tőrhán erre elhora anyálok, én már
 utóbb tudtam hogy, a nem igaz, mert láttam az
 ides anyámat, mikor erre szinálta, sőt meg én
 magam is meg próbálhottam vele, de hát nem
 mőttem semit. Lét meg a hugomat hirtelttem
 is, majd a estire. Dehát ő nem mert, egyhát
 huseit regget az ides anyám bejelentele hogy el
 horta a házisokat. Tele volt egy kis kossir, piroz,
 sárga, himes házisokat. Lét arlan ritraj mind a
 legynellit akardunk, de már estire ad számoltak
 hogy menji is gyed beléle. Volt arukian drunka
 öre ütötak, vugyes hokányolt ki öket hit

2
Először, az megett. Bizony olyan is akadt
aki megkérte, adja a sok tojástól. Ez jut az
eszembe így huszötben rajon a mostani kis
fiúk, kények tudnak e örülni egy a hímek
tojásnak, mint akkor mi, megére örülnünk
ha elmentünk valamelyik rokonunkhoz is meg
az adott egy hímek tojást, egymás melé raktuk
hogy melyik a szűz, azt hagytuk meg utoljára

Miért is olyan rövid a nyúl farka

(5)

A nyulmama megfogta a kis fiaimat, hogy
minden este, az alatti a kőhöz alát találtkorának
a domb oldalba, ahová kötherte őket,
És ment is napra egy darabig, megmagyaros
a nyulak, hogy mielőtt is tartsák magukat
előre elne kőmáljának, ha valami gyámságot
látanak aronál lelapuljának, mégis az meg
moccanjának. De az egyik ugri fiúknak híján
vált ám, hogy mi is van a patákonnál. És úgy
át ugrol a patákon, De vette igen ara arúgal
a vadon, és nem tudta érdemesebb hogy rá
légyen, de bizony a hirtelje a nyulak alá
Már majdnem elis éke, de ott volt a paták,
és a kis nyul is tudta hogy át is mentet van.
Még híre volt hát hogy át ugrojon, de a hirtelje
is rá vetette magát is elhúgta, de csak a
farkát tudta, és az elvett, hogy szívesen
lapult le a kőmáljának, Hiába hívta aranyja
mák, mák, mák, gyere ide hát láttak, bizony
nem ment. De a szívesen elmentet is ugroja, és
meg is tudta, bizony a farka helyén az kis
konk volt, hura vette a kőhöz találtkorán
árta, Elhúgták neki mesélő, hogy mi

4 is történt vele. És arra meg nyugtató
de meg is ígerte hogy ezután nem lesz kirándulás

De a többieknél azt a tanácsot adta, hogy ha
valahová elmennék, a fűhincájukat még
kiszárítsák be a lábruhákba, hogy még ne is lásson
Azok mind szót fogadtak, ezért látszik
olyan keszűnek a nyuszik farka.

Vátnak még mielőtt is is olyan kis iskolás leány
 voltam, Lent Iván elöte estétől kezdve t hűtő
 minden este, a faluván szinte levő, dombos
 legelőn, alkonyat után vaggis sötétedés után
 a falu körül legényei tüzet raknak rakni. Ez
 olyan hosszú sáncos ágra, fa hejlet, ami jól
 éget, hevesedtek, szármával kövül csaravára,
 amit a fejük fölött meglobódva futottak vele.
 és az olyan nikrova éget, Vagy voltak olyan
 idősebbek akik taliga hevesek csaraváltak be
 szármával, azt úgy meg gyújtva be gyújtották,
 Ez mindégik egy telenet nekem, hogy egyszer is is
 csináltam egy ilyen huszárgyűjtőt, amek hívták
 De a vaggysa azt mondta hogy az csak
 gyerekeknek való, mert a lent Iváni lövögök
 emlékeire van, Olyan mesélte hogy a lent Iváni
 várba lehet egy nagy város, ahinck megball a felőre
 is maradt egy vára lánca, Bécsy ere a mostanija
 csak görbe nemel néret, mivel neki is volt lánca,
 De az bécsy nem hogy nem volt szép de ugyesen
 nit volt, Görbe lába, hancsal szemű, piros övi
 Tgyhat minden lövög aki várban megfordult
 mindenk a kis árral aharta, „Ered mielőtt az
 sára elment handról, a várkonekat be

csukala, Dehát, ha bennem nem tudlak, is
 azid minden este megjelentek a vár körül és
 fátylas mehetel köröntötek, akis árva vár
 kisessonyt, amig azja hara nemiert, ennek
 az emléken gyűftanak türet és husnyjár
 gyát a fiak. Dehog hol volt az a szent Iván
 vár azt roha nem mondta, de mi sem
 kérdeték, hog talán látta is.

De el yändeborót pöty,

(4)

A mültent a part se lere selfogónak 2-3 sor napra
fogyit soklak rakni, hese is magind, a hatica
fogarat marjavat mánkáltak rajta. Mi is ide
sestlank kimeni, csak az ánykhatu, a testvéreim, de
míg a sornid bot is, med aragg papa, ar mündig
tudat valami olyan mesél, amit kort mándtunk hogg
er igaz is. Most is adott mündegöntnek egy, egy
dolort hogg fogdorumt csak be hatica fogarat
Megoldatlata velünk hogg hány pöty is van egy
hatica fogaron. Kát mündegönt^{tek} jölt arak.
De ö vátolla hogg marshor 8 ^{1/2} típus jölt arak.
Hica fogar. Kát hoggan hogg mod csak 7, ere
ö elmerette. Hogg ^{reger} ragyon ö hatica fogar anyó öt a
valak partján, ar omladoró malom fal repedése
körött lahol a his fiaival Demár ragyon névettek
valna, strepülmi, világot látni, de csak mündig
intete öhet hogg vanyjanak, Ö majd elmen is
körül néi, hol is len jölt. De egy his ron fogar
lény felrepiült a nyirfa ágára, ar olgórangata
hogg inkább mündig felget mäsöt. Gymer
hátán a siet megvártu a nyirfa ágát a his
fogara a part kba esett. Birony most müt
chiaba sít, kapaszkodott, ar is csak sítte
sítte. Egyszer arán arak

3 megakadt. Ten or ágon madár oxissergést
hallot rimánkodva elkerdet köyjörögni neki
Henes meg his madaram majd meghallálom
A madár az ő his fiaira gondolt nem törődve a
hállalal kiregélte a partva. De a his bogár
továb köyjörgöt hogy vine' is el haza, mert ő
nem tudja hogy hol is van. Elmondta azt is
hogy honan is hogyan eset a visbe No,

es a serevcséd, mert nyírfa csak egy van a
szalak partján, de fűt meg nyírfa már is
Jgy hát be bujtata a his bogarat a töle
Koré demeg mondta hogy jól mehezesshet
Mikor oda ért vele igen mind sivalak, hát
nagyon meg örültek mikor elő másiat, deha
most mi legyen a hálta? Elhatározták ho
mind anyian adnak egy egy pöttyöt, a gyöngy
vagy bugyboka nyakára. Jgy is let egy ment
a his hatica bogarahnak esete 7 maradt, de
bugybokának 2 sor pötty mint a gyöngy
van a nyakán. Mi keresték hogy hálta
majd egyszer találunk 8 pöttyöt is, de bizony
nem volt. Szóval ezek mint azok a
kötvein akik eljündé hortalak 1 pöttyöt

A koma tál,

Husvét délután, szép méter fehér ruhába

bel pakolva, piros hímcs tojások, Diós,
mákos, kalácsal, virágal, rosmaringal,
dinitre ritte ar ara felkért személy a
koma tálal, Es volt a hönizölje.

Koma tálal hoztam, meg is aranyoltam.

Hogy csak el ne ejtsem, egész uton arit imádkoz
X küldte elmondta hogy hi küldte is hi küldtam.

Est a koma tálal, ara héri fogadja el
ötet komájának.

Ha ugy gondolják hogy hiába faradotlam,
Vissza vinem azon ar uton amelyiken hoztam.

Terne hogy el fogadták, kiserelték arit
hozott, es ahinek hozta, elkeri erte egy tára
ban, de a küldö meg már várta is arit.
Volt olyan is ahinek ketölt is vag, 3 is
küldték, azok meizon meggyezelék, ha
korentelisse került a sor, ar egyik odáig
vitte a babát, a másik haráig

Forgassuk vissza az emlékek legjeleit, vagy 1850-60
 évi időre, amikor még a nagyanyám volt a család
 szobán. Az a kis nyúl eszött fala, amely az van a
 dombos dombos dombocskánál, egyik dombja tetőjén,
 bizony akkor még igen kis falu volt. Különböz-
 nözű nem egyenes fehérszínű, kisit menetes határa
 van. Csak a falu fehérik egykísit ténő alaka
 hajtatta, de nagyon szép hely, egyhöz eszmély
 folyik át, a falut két révre osztja. A partján
 kaszáló, tovább kompa kút, a kis partoktól
 sokját szárazság idején öntöri a kútkelet.
 Akkor még az egész falu olyan koma, sögér,
 ágyon, hátyán, rohor volt, de nagyon jól
 megélheték egymást, mert minden munkát
 csak egy, egymásmak segítve csinálták meg.
 A falu köréje volt a kocsma, volt egy fedél
 alatt egy söba, a esendő pihenő, egy másik
 söba, a közege bizonyosam söbája, med
 körjegyöség len, ha kellett egy parasz, vagy
 grár nos más, a hivatalból azt a berő
 intőit el. A falu becséje Magyar 1 én volt,
 egy májuszfát szabad volt vinni, persze meg
 lennie a esendőket, a ő söba ajtójuk eljött.
 De hát akkor is voltak nagy kütyök is meg

Legények is, ha nem vihettek is májusfát a
 lányokhoz, azért megkösöntöttek őket virág-
 gal, mert orgona az nyílott bőven náluk.
 Öne szedelősködtek, az egyfajta legények,
 már korán hajnalban mentek a lányok
 háraikhoz köszönteni; Persze ott már várták
 őket. Kitördelték a kis kapu orgonával, és a
 háriak behívták őket, ottben állán körbe
 állva, ment a nő a és a tánc, velük a háriak is
 és volt a herdő nője.

Happidárom haj, máma van a Fülöp Jakab meg
 Happidárom, haj, haj, haj.

Mulasunk ma csak mert holnapra már elmélet a
 Fülöp Jakab haj, haj, haj.

Happidárom haj haj haj.

Után a háriak meghívták őket, diós, mákos
 lehas kalácsal, pálinkával borral, kimezjüket
 merete, mert ere a napra nagyon rá hísvültek.

Még csuetán eldabolták együtt.
 Ki, ki, ki, ki, ki a legény ha én nem.
 Ki köszönti meg a lányokat ha én nem,
 Meg köszöntöm, egytől egyig a nőket,
 Mert legény vagyok most élen velügomat.

Atatán a meghöntöt lény, minden legénynek
 egytől vörmaringot, egy pünkösdi rózsát, vagy
 egyen amilyen virág volt tüzöt, a csárdás
 kis kalapjára. Bizony mire végig járják a
 falut a kis kalap, nem látszik a virágtól.

Tatálhorótt olyan legény is, ^{aki} a bánatába jöttben
 rátalált hurni a pintesre, mert úgy látta hogy nem
 sívessen látták, mire hura ért, a redes gyalyút úgy
 lelet róla lesegelni, és belé is ágyba. Mire a többieket
 eldaldották neki atatának.

Tele van, a tele van, tele van a halapom virággal,
 Tele van a szívem nomorusággal,

Kara meggek le veszem a fejemsöt a halapom,
 Után nem is tagadom, hogy egy kis lény okoska a
 bánatom.

Ebéd után megkisdőlött, az igari brucra. A
 korcsma udvarán, ott volt az egész falu, nielt a
 banda, és ahogy nevetek bele az egész redik, a dob, a
 trombita, még otthon is táncollhatat akinek jó
 kedve volt. Tacsorára hara mentek, de amilyen red
 újra lovált, világos nyugtíllig volt olyan
 har hogy ebédet is kellet főzni a vendégeknél.
 És még olyan is tudat koralt hogy 5-6 korán
 vendég volt nálunk, mert ott is elmentek

Törval jó rokon lálógalok voltak, a borsu
 nagján még, eger kétélt mindenfi magját
 Lehetett is milől mert a romnid könnégen
 mindenheten 2 nap beti piac volt, ot mindent el
 lehetett adni, ami csak értéke volt. Es mire a
 kővel a haras nem nagy volt, is hogy a munkái
 látta, rá értéke be ment a piacra, is mindent, ami
 csak értéke volt, foglalták. Törval nagyon
 élelmes népek voltak. Ha ugyan most föl
 ábrondinék bizony bámulnának, mert még
 meggyeser akóra is van a falu juk.